

sem gondolta Istennek, de már a személyi kultusz legkisebb megnyilvánulását is elutasította. Isten országában nincs helye semmiféle emberi uralomnak, sőt kiváltságnak sem// 2. a leprás babonás várakozása //A leprás kérésének megfogalmazásában egy babonás várakozás szólalt meg. Abban a korban természetesnek vették az emberek, hogy egy kiemelkedő személyiség mágiikus erőátvitellel rendelkezik... talán még ma is...// 3. az egyre terjedő csodamánia .

Jézus karizmatikus erejét feltételezve, ez a gyógyulás természetes módon, magyarázható pszichoszomatikus folyamatokkal. A bőr az a szervünk, amelyik, egyéb feladatai mellett a gyengédséget és a durvaságot érzékeli, és a leggyorsabban reagál az olyan lelki rezdülésekre, mint például az öröm, az izgalom vagy a rémület (elpirulás, elsápadás, lúdbőrzés...csodálkozok is, hogy miért a négereket nevezik színesbőrűeknek).

Nem nehéz belegondolni, mekkora öröm és izgalom tölthette el a leprást, amikor Jézus – nem törődve a vallási előírásokkal, saját kiközösítését is kockáztatva – gyengéden megérintette őt. Bizony nem utópisztikus a gyógyulás ténye sőt, talán még az sem túlzás, hogy ez azonnal megtörtént. Példa lehet számunkra is Jézusnak ez a gyakorlata: az érintés „varázsa”... és kell is követnünk.

A gyógyítás után Jézus szigorúan ráparancsol az emberre, nem mondja el senkinek a vele történeteket. Az ingerültségének oka, hogy miközben a részvét gyógyításra indította, rádöbent, hogy ha ez köztudottá válik, már csak csodákat kívánnak majd, és nem figyelnek többé a lényegre, az örömeire. Egy titokzatos csodatevő ugyanis mindig érdekesebb, mint a megtérés. Sajnos már maguk az evangélisták is szinte kötelezőnek érezték, hogy egyre nagyobb „bizonyító csodákkal” illusztrálják és hitelesítsék Jézus karizmatikus gyógyításait. Ezzel egy varázsló köntösébe „bújtatták”, elfogadhatatlanná téve őt minden kor gondolkodó emberei számára.

A papoknak kellett hivatalosan megállapítaniuk és elismerniük a gyógyulást; ehhez az eljáráshoz hozzátartozott a megfelelő áldozat bemutatása is. A gyógyult csak ezután térhetett vissza a társadalomba. Jézus ennek érdekében küldi a papokhoz az általa meggyógyított embert, és nem azért, mintha szükségesnek tartotta volna áldozatok bemutatását.

Amitől Jézus félt, bekövetkezett: a meggyógyult ember csodapropagandát csinált. Jézusnak ez elől ki kellett térnie – a puszta helyeken tartózkodással – mivel küldetésének csak ártott. Mi az, amit ma megtanulhatunk Jézusunktól az evangélium alapján? Jót tenni mindenkivel, akivel kapcsolatba kerülünk és a jó tett forrását is megnevezni és rámutatni a szeretet tanítójára és a szeretet Istenére.

Túrmezei Erzsébet: A harmadik
Valamit kérnek tőled.
Megtenni nem kötelesség.
Mást mond a jog,
mást súg az ész.
Valami mégis azt kívánja: Nézd,
tedd meg, ha teheted!
Mindig arra a harmadikra hallgass,
mert az a szeretet.
Messzire mentél.
Fáradt vagy. Léptél százat.
Valakiért még egyet kellene.
De tested, véred lázad.
Majd máskor! – nyugtat meg az ész.
És a jog józanságra int.
De egy szelíd hang azt súgja megint:
Tedd meg, ha teheted!
Mindig arra a harmadikra hallgass,
mert az a szeretet.
Valakin segíthetnél.
Joga nincs hozzá. Nem érdemli meg.
Tán összetörte a szíved.
Az ész is azt súgja: Minek?
De Krisztus nyomorog benne.
És a szelíd hang halkán újra kérlel:
Tedd meg, ha teheted!
Mindig arra a harmadikra hallgass,
mert az a szeretet!
Ó, ha a harmadik
egyszer első lehetne,
és diktálhatna, vonhatna, vihetne!
Lehet, elégnél hamar.
Valóban esztelenség volna.
De a szíved békességről dalolna,
s míg elveszítenéd,
bizony megtalálnád az életet!
Bízd rá magad arra a harmadikra!
Mert az a szeretet.

Elhangzott a szendehelyi templomban, febr.10-én.

VEÉR ISTVÁN TAS

SEGÉD-ESZKÖZEIM...

(Zsombok György ajánlásával)

Tápa

Nélküled még mindig csak hevernék ágyamban,
jó beléd kapaszkodva
föltápáskodnom,
felülni az ágy szélére,
s elővenni másik
kedves segítségemet,
a morfondírt.

Morfondír

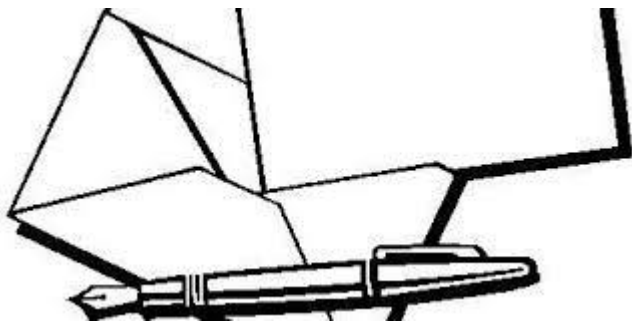
Ha csak befelé hajlok
 ponttá válok majd.
 pont... .. – le kellett írnom, mert nem látszik.
 kifelé nyúlva céloom
 az egyenes, azaz -----
 -----> a végtelen.
 - le kellett írnom, mert nem látom.

Kávét

Egy Isten-bizonyíték.
 Reggel nem
 válhatnék megváltottá,
 ha nem fejeznék be
 az ébredésemet.
 Zseni, kitalálta!
 (Ergo: Évmilliókkal korábban is gondolt rám...)

2017.március

DÓRY ISTVÁN

KEDVES SZERKESZTŐSÉG!

A Koinóniában (2018. februári szám, 3688. old.) megjelent, nagyon letisztult Merza-eszmefuttatáshoz hadd tegyem hozzá a következő ismeretfilozófiai részletet:

Ockham borotvája filozófiai elv, amely szerint két, az adott jelenséget egyformán jól leíró magyarázat közül azt érdemes választani, amelyik az egyszerűbb. Első megfogalmazója William Ockham, a 14. században élt angol filozófus, ferences rendi szerzetes.

Borotvával hasítsuk ketté a ”

„ szükségtelen hipotéziseket!

– William Ockham

(Tulajdonképpen inkább úgy kéne mondani, hogy "Borotváljuk le a szükségtelen részleteket!")

A tétel kimondja, hogy egy jelenség magyarázatának minél kevesebb feltételezést kell magában foglalnia, kizárva azokat, melyek nem változtatnak a magyarázó elmélet valószínűsíthető végkimenetelén. Ez az elv, melyet latinul „**lex parsimoniae**”-nek („takarékoság elve” vagy „tömörség elve”) neveznek, a következőképpen hangzik:

„*Pluralitas non est ponenda sine necessitate*”

magyarul:

- „*A sokaság szükségtelenül nem tételezendő*”

„*Csak szükség esetén posztulálj sokféleséget*”

„*a többletet nem kell bevezetni szükségtelenül*”

Ezt általában úgy fogalmazzák át, hogy „ha egy jelenségre két magyarázat lehetséges, akkor az egyszerűbb magyarázatot fogadjuk el”, vagy „általában az egyszerűbb megoldás a helyes”. Minden, a dolog magyarázatához nem szükséges ok fölösleges és ennél fogva elvetendő.

A tétel lényege az, hogy ha van két elmélet, amely ugyanazt a tényt magyarázza, akkor azt kell választani, mely a kevesebb (tudományosan nem bizonyítható) feltételezést tartalmazza, vagyis a legkevesebb hipotézisre épít. Ockham jól láthatóan az empirikus megfigyelés és általában a „tudományos módszer” elsődlegességére épített.

A tétel ebben a formájában ugyan csak valószínűsíti, hogy két állítás közül melyik az igaz, de van olyan olvasata is, amelyik a mai értelemben vett tudományos gondolkodásnak is megfelel. Ez pedig az, hogy amennyiben egy jelenségre két magyarázat is adódik, akkor a jelenség maga nem igazolja a bonyolultabb magyarázat többletfeltételezéseit.

Kizárt dolog, hogy Merza Jóska ne ismerné ezt az elvet - de nagy ívben elkerüli előadásában.

Ezzel az a baj, hogyha feltételezhetünk egy Istent, akkor feltehetünk kettőt is (dualizmus), vagy hármat (Siva, Krisna, Visnu), vagy egy negyediket (theotokosz), esetleg sokat (Olümposz).

Ha egy plusz axióma képzelet segít élnem, áldozatot vállalnom, akkor felvetődik a kérdés, hogy ezt hogy mondjuk el gyerekeinknek. Őket az érdekli, hogy tényleg jön-e a Mikulás, vannak-e angyalok, tisztítóvíz, lélek-vándorlás, vannak-e sárkányok és Szent Györgyök, van-e Demiurgosz vagy karma.

A matematikusok tudják, hogy néhány alapművelettel sokféle algebra felépíthető, mégis a $2+2=4$ -et tanítjuk a gyerekeknek az iskolában, mert ez van legjobban összhangban az ujjakkal, meg a centiméterszalagokkal. Ha a centiméterszalagok irányába jobban elmegyünk, akkor be kell vezetnünk a mértékegység, hibaszórás, vektorok fogalmát. És bár fel lehet építeni 17 dimenziós virtuális valóságokat is (hátha jó lesz valamire), de a lakásunk fűtött része akkor is 209 +/- 2 köbméter.

Üdv: Pist